

Η στήλη του Προέδρου

Σε λίγες μέρες το Anno Domini 2003 θα τελειώσει τις μέρες του και θα περάσει οριστικά σε αυτό που λέμε παρελθόν ή ιστορία, ολοκληρώνοντας έτσι έναν ακόμη συμβατικό κύκλο κοινωνικής ανθρώπινης ζωής και πεπραγμένων. Οι περιοδικοί αυτοί κύκλοι όπως τα χρόνια ή οι ημέρες φτιαγμένοι από το σύμπαν και προσαρμοσμένοι στη λειτουργία της φύσης, υιοθετήθηκαν από τους ανθρώπους που μετατρέποντας κατά περίπτωση επουσιώδη στοιχεία τους, όπως π.χ. την αρχή και το τέλος τους, τους κατέστησαν αναπόσπαστο κομμάτι της ανθρώπινης κοινωνικότητας. Το μεγαλείο και η σημαντικότητά της περιοδικότητας τους περνάει καμιά φορά απαρατήρητη από το συνειδητό γιατί είναι πολύ βαθιά συνυφασμένη με το ασυνείδητο, είναι «αυτονόητη».

Όμως ακριβώς αυτή η περιοδικότητα, που για τους φυσικούς κύκλους στον χρονικό και χωρικό μικρόκοσμό μας γίνεται αντιληπτή σαν σχεδόν «επαναλαμβανόμενη», παίρνει μια τελείως διαφορετική διάσταση και γίνεται στους κοινωνικούς ένα σημαντικό στοιχείο για την αξιολόγηση της ανθρώπινης εξέλιξης και δραστηριότητας. Η αρχή κάθε νέου κύκλου θα πρέπει να βρίσκει τόσο τους ανθρώπους ατομικά όσο και τις μικρές (Εκπαιδευτικά Ιδρύματα) ή τις μεγάλες (Κράτη) κοινωνίες τους σε υψηλότερο βαθμό εξέλιξης απ' ότι η αρχή του προηγούμενου. Μόνο έτσι μπορούμε να πούμε ότι προοδεύουμε, ότι πάμε μπροστά.

Τώρα βέβαια μεγάλη συζήτηση θα μπορούσαμε να ανοίξουμε για το ποια μορφή, ποια κατηγορία, ποιόν τύπο «εξέλιξης» εννοούμε και πρέπει να επιδιώξουμε. Εδώ σίγουρα θα διαφωνήσουμε σε πολλά σημεία. Εγώ πάντως ταυτίζω τον όρο με την «ηθική εξέλιξη» του ανθρώπου όπως τον οριοθετούν οι κλασικοί, που θεωρώ ότι αποτελεί την προϋπόθεση για κάθε άλλη μορφή ισορροπημένης ανθρώπινης θετικής εξέλιξης (γιατί υπάρχουν και αρνητικές). Εκεί που σίγουρα αντίθετα θα συμφωνήσουμε είναι πως καμιά μορφή εξέλιξης ατομικής και κοινωνικής δεν είναι εφικτή χωρίς εργασία, αγώνα, συμμετοχή και προσφορά απ' όλους.

Αυτές οι μέρες που έρχονται, κατάλληλα βαλμένες στην πιο μυσταγωγικά φορτισμένη περίοδο του ετήσιου κύκλου, θα πρέπει να γίνουν και μέρες περισυλλογής με σκοπό την εκτίμηση αυτών που προσφέραμε στον εαυτό μας και τους άλλους στον χρόνο που πέρασε και προγραμματισμού για αυτά που μπορούμε, θέλουμε και πρέπει να προσφέρουμε στον χρόνο που έρχεται. Και το βασικότερο από όλα θα πρέπει να είναι μέρες κριτικής. Δεν εννοώ βέβαια κριτικής για τους άλλους. Αυτή την κάνουμε πολλές φορές κάθε μέρα και συνήθως με διάθεση τα δικά μας λάθη να τα αποδώσουμε στους άλλους. Θα πρέπει να είναι μέρες αυτοκριτικής.

Ας βάλουμε λοιπόν ο καθένας το χέρι στην καρδιά και ας διερωτηθούμε αν τον χρόνο που πέρασε κάναμε αυτό που έπρεπε για την δικιά μας προσωπική εξέλιξη αλλά και την εξέλιξη του συνόλου που ανήκουμε, του Ιδρύματός μας. Ας αποφασίσουμε επίσης πόσο πρέπει να αυξήσουμε την προσπάθειά μας την επόμενη χρονιά ώστε να πάμε τον εαυτό μας και το ΑΤΕΙ μας ακόμα ψηλότερα. Ας στρέψουμε τέλος τη σκέψη μας προς όλους αυτούς που βλέπουμε, συναναστρεφόμεστε και ίσως πικραίνουμε κάθε μέρα και αν δεν μπορούμε να το κάνουμε δυνατά όπως εγώ τώρα για όλους σας, τότε σιωπηρά ας τους ευχηθούμε να είναι πάντα καλά να περάσουν ευλογημένα Χριστούγεννα και χαρούμενες γιορτές και για όλη την καινούργια χρονιά να έχουν υγεία, οικογενειακή ευτυχία και πρόοδο.

Φιλικά

Δρ. Στυλιανός Χ. Ιωαννίδης